

[Søren P. Larsen.]

ligger lavest, men hvad man ikke kan faa konstateret fra Ministeriets og heller ikke fra Rigsdagens Side, er det Trangforhold, der er til Stede i hvert enkelt Hjem, hvor Hjælpen fordeles. Man kan tage et Eksempel fra en Landkommune, hvor der gives en tilsyneladende lille Kommunehjælp. Hvad kan vi se, hvis der opgives os 8, 10, 12 Kr. om Ugen til Mand og Kone? Hvad kan vi se om Trangen? Man kan i Virkeligheden intet som helst se. Jeg har sagt det før paa Møder, hvor man har diskuteret det, at Stillingen kan være den, at Konen har Ekstrafortjeneste, eller Manden har en Ejendom, eller han har en Hønsesgaard, eller maaske er det en arbejdsløs Daglejer, som er saa heldig at sidde med en Grise-so, som kan give ham en Indtægt. Der kan være mangfoldige Forhold, som gør, at en Bedømmelse af Kommunehjælpens Størrelse efter en Opstilling i et Skema kan virke fuldkommen vildledende i enhver Henseende.

Jeg lagde endvidere Mærke til, at den højtærede Socialminister over for det ærede Medlem Hr. Strøm sagde, at han vilde ikke være med til en saadan, jeg tror han sagde partipolitisk Undersøgelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Strøm, at det var jo lidt koldt at faa saadan en Skylle ned over sig, oven i Købet fra ens egen Minister, og jeg tænkte ogsaa: Hvor kan det være, at den højtærede Socialminister vender sig saa stærkt mod det ærede Medlem Hr. Strøm? For hvad det ærede Medlem har gjort, er jo i Virkeligheden slet ikke andet, end hvad samtlige socialdemokratiske Redaktører har gjort her i Landet i det sidste Aars Tid. Men det kan jo godt være, at den højtærede Socialminister mente, at det var lettere at dukke det ærede Medlem ned i det kolde Vand, end det vilde være at vende sig mod dem, der er de egentlige Ophavsmænd til denne Agitation; for det er jo ikke det ærede Medlem Hr. Strøm, men det er de socialdemokratiske Redaktører ud over Landet. Jeg nævnte i Oktober Maaned i Fjor, da vi behandlede et Understøttelsesforslag, hvorledes man i den ene „Social-Demokraten“ efter den anden forkyndte: Hvorledes ligger det i denne By, hvor vi ikke har Magten? Se, sikken en lav Kommunehjælp, man giver i Odense — det stod i den fynske „Social-Demokraten“ — nej, kom til Fredericia, min Far, saa skal du se den Kommunehjælp, vi giver derovre, for dér er det Socialdemokraterne, der har Flertallet og Magten! Derfor siger jeg til den højtærede Minister, at det kan være

meget godt at afvise det ærede Medlem Hr. Strøm, men det vilde være nok saa virksomhedsfuldt, om man henvendte sig til de socialdemokratiske Redaktører ud over Landet, for det er fra dem, Agitationen stammer, det er fra dem, den systematisk blev sat i Værk i Fjor. Derfor mener jeg, at det var rigtigst at give Afvisningen den Adresse og henvise til, at det er dér, det egentlig er startet i sin Tid.

Jeg tror, at den Agitation, som prøver at sætte ind paa disse Omraader, skal holde sig tilbage, for man opnaar intet godt gennem den, man opnaar ikke det, som man tilsigter. Det er min Opfattelse — den er naturligvis ikke saa omfattende som den Ministers, der sidder med hele Administrationen under sig, men vi lægger jo ogsaa Mærke til, hvad der foregaar ude omkring, og vi hører jo ogsaa af og til om, at der er en eller anden Person ude i Sognene, som føler sig forurettet, og som skriver personlige Breve ind til ret højtstaaende Personer. Men man kan jo ikke se saa forskrækkelig meget af en saadan Klage, for, som jeg sagde før, det er ikke alene Beløbets Størrelse, men ogsaa Trangsarsagen, der maa være bestemmende, og jeg vil hævde som min Opfattelse, og det var ogsaa den Opfattelse, den højtærede Minister gjorde gældende, før vi gennemførte Socialreformen, at den eneste rigtige Vej at gaa er at give en udstrakt Myndighed, et udstrakt Ansvar til de sociale Udvalg paa de lokale Steder, og jeg vil hævde, at vi maa ogsaa fortsætte paa den Linie, hvis vi skal komme nogenlunde igennem med Socialreformen i den kommende Tid.

Den højtærede Minister var inde paa, at Arbejdsløsheden var ret alvorlig, og den højtærede Minister beklagede sig over — Sp. 1135—36 —, at der ikke kunde blive Mulighed for at gennemføre disse Smaalove om Merbeskæftigelse, om Begrænsning af Overarbejde og den Slags Ting. Ja, her har den højtærede Minister jo Formalia i Orden, saa sandt som disse Forslag jo ikke er ført igennem. Jeg er nu slet ikke sikker paa, at man vilde opnaa nævneværdige Resultater i Forhold til den Agitation eller den Forhaandsreklame, der har været med disse Lovforslag; at de paa een Gang skulde kunne medføre væsentlige Ændringer, væsentlige Bedringer i Beskæftigelsen, og det har jeg ogsaa før sagt til den højtærede Minister.

Den højtærede Minister beklagede sig ogsaa over, at en lille Lov som Ungdomsarbejdsløshedsloven ikke var blevet brugt saa overmaade meget, og det kan jeg kun